

Mỗi mắt tìm ông Táo về trời thời xã hội số hóa!

ISSN: 2734-9195 15:30 11/02/2026

Nhiều nhà con trẻ đã không có khái niệm về Ông Táo, không biết lọ nghệ là gì, củi hay than trong bếp cháy ra sao... “Ông Táo” trong trường hợp đó đã xa xôi.

23 tháng Chạp, giữ nếp cũ, nhà nhà cúng đưa Ông Táo về trời như một “thủ tục” mặc định truyền thống văn hoá. Dân gian đậm đặc chuyện về Ông Táo, văn nghệ đến hẹn lại lên xây dựng các vở tuồng vui nhộn về cuộc về trời tẩu rỗi của nhà Táo từ trần gian.

Cúng đưa Ông Táo, rồi rước Ông về trong chuỗi tín ngưỡng của tết cổ truyền.

Nhưng ngày nay, nhất là ở đô thị, thời “nhà bếp công nghệ” với bếp điện, lò vi sóng, bếp gas..., mâm cơm được chế biến qua các thao tác phím, công tắc, nhiều nhà con trẻ đã không có khái niệm về Ông Táo, không biết lọ nghệ (*) là gì, củi hay than trong bếp cháy ra sao...

“Ông Táo” trong trường hợp đó đã xa xôi.

Hình mang tính minh họa. (Nguồn: tác giả cung cấp)

Ngày nông thôn khi điện khí hoá lan toả, có thôn làng bếp củi bếp than cũng hiếm. Anh chị em nông phu cũng bật, ấn, chạm phím trên các công cụ nhà bếp, hình ảnh chiếc lò cũng biến mất.

Cổ tích về Ông Táo với các dị bản vốn có lâu đời trong dân gian, trong nếp văn hóa, tín ngưỡng, người lớn cần kể cho con trẻ, hay để một bếp lò trong nhà bếp hiện đại như cách nhắc nhở, mà chiếc lò nắn thủ công từ đất cũng đẹp chứ sao? Chiếc lò ấy bùng lên ngọn lửa nuôi nấng bao thế hệ, cơm canh nóng ấm thơm lòng từ đó mà ra từ cái thuở bếp gas, lò vi sóng, nồi cơm điện chưa có dù là ý tưởng.

Ngày nay, nhiều người vẫn nhận xét, cơm nấu điện khác cơm từ bếp củi, than; cả thức ăn trên bếp cũng khác.

Còn tôi, không sao quên được hình ảnh chiếc lò đất nung bập bùng ngọn lửa, nồi cơm có miếng cháy giòn thơm hấp dẫn làm sao.

Cúng Ông Táo thời 4.0, nhớ về chiếc lò đất, âu cũng lẽ thường tình?

Tác giả: **Nguyễn Thành Công**

Chú thích: Lọ nghe là từ phương ngữ (ngôn ngữ địa phương) - nghĩa là nhọ nồi.